

ՀՈՒՄԱՐՁԱԿԻՆ ՏԱԿ

ՄԵԼԳՈՆԵԱՆԻ ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ

ՎԱԶԵ ՍԵՍԵՐԵԱՆ

Միալ պիտի ըլլար ըսել, թէ անակնկալի եկանք, լսելով կիպրոսի Մելգոնեան կրթական Հաստատութիւնը վերջնականապէս փակելու լուրը: Անակնկալ չէր: Կը սպասէինք: Մանր սրտով է որ կարդացինք հաղորդագրութիւնը:

Սիմուռքահայ կրթական կեանքին դառն ողբերգութիւններէն մէկուն ականատես կ'ըլլան Հաստատութեան շրջանաւարտոններուն մէծ մասը, այժմու ուսանողութիւնը, նախկին եւ ներկայ ուսուցիչները, կիպրահայ գաղութին կէսը, Բարեգործականի անդամակցութեան եւ զեկավարութեան այն մասը, որուն համար հայ սերունդին կրթական ճիգը իմաստ մը ունի: Մնացեալները արդարացուցիչ բացատրութիւններ եւ տրամաբանութիւն փնտողներն են, սիմուռքահայ կրթական կեանքին մէջ արձանագրուող այս զառն մահուան առիթով:

Վարժարանը փակելու եւ ի վերջոյ կալուածը դրամի վերածելու ծրագիրները նորութիւն չէին: Նախկին բոլոր ծրագիրները չէին յաջողած, որովհետեւ Հաստատութեան կեանքը երկարածգելու նոր ուղիներու փնտուտուքները կատարուեր էին անկեղծութեամբ, դրական տրամադրութեամբ եւ կառուցողական ոգիով: Այսօր, տարբեր են պայմանները եւ տարբեր՝ որոշում առնող դերակատարները:

Նոր երեւոյթ մըն է, որ կը պարզովի Բարեգործականի ղեկավարութեան մօտ: Կրթական հաստատութեան մը նիւթապէս շահաւէտ ըլլալը, այդ վարժարանին կեանքը պայմանաւորող էական ազդակ նկատելու հիմնապէս սիալ եւ վտանգաւոր կեցուածքը, մեզ կրնայ եւ պէտք է առաջնորդէ հայկական գրեթէ բոլոր վարժարաններուն փակումին:

Այդպէս չէր ընկալեր Բարեգործականի անմիջական անցեալի ղեկավարութիւնը: Նախագահ Ալեք Մանուկեան գիտակցուած զոհորութեամբ եւ անձնական շահագրգուածութեամբ կը մօտենար Բարեգործականի իւրաքանչիւր վարժարանի ներկային ու ապագայի հարցերուն, դժուարութիւններուն եւ, եթէ պէտք ըլլար, անձնական միջամտութեամբ կը սրբագրէլ սխալները, որոնք կը գործուէին տարբեր վարժարաններուն մէջ: Այս էր կրթական գործին հանդէպ ցուցաբերուած գուրգուրանքին գաղտնիքը: Կեդրոնական Յանձնաժողովին իւրաքանչիւր անդամը իր նախագահին կը նայէր, անկէ կը ստանար ներշնչումը, երբ կրթական կեանքն ու անոր տագնապները օրակարգի վրայ գային: Գաղտնիք մը չէ, որ Սիմուռքի տարածքին հայկական վարժարան հաստատելը մատակարարելը եւ առողջ պահելը ազգային կրթութեան հանդէպ անսահման հաւատք, նուիրում, զոհաբերութիւն եւ տեսիլք կը պահանջէ:

Աւելին, Բարեգործականի սեփական վարժարան մը ինք չէ որ պիտի ջանայ իր գոյութիւնը արդարացնել յաշ կեդրոնին: ընդհակառակը, կեդրոնն է որ անոր գութերութիւն եւ տեսիլք կը պահանջէ:

Որուն եւ համաձայն՝ այն նուիրատուններուն, որոնք կրթութեան համար գումարներ եւ կտակներ վստահած են Միութեան: Ուողթը թագունի Միութեան վարժարանը փակուեցաւ այն պատճառաբանութեամբ, որ գաղութը թիկունք չէր կանգներ վարժարանին, սակայն անոր փակումէն ետք նոյն շրջանին մէջ երկու վարժարաններ բացուեցան՝ Քոյրերու վարժարանն ու Աբ. Ստեփաննոսը, որոնք այսօր կը գոյատեւեն ու կը ծաղկին: Միութեան Թորոնթոյի վարժարանը խամբելու վրայ է, մինչ ՀՕՄ-ի դպրոցին պատերը նեղ կու գան աշակերտութեան. նոյն պատերները՝ Ցունաստան եւ Աւստրալիա:

Փտած բան մը կայ Դամիոյ Թագաւորութեան մէջ: Հարցը այն է թէ Բարեգործականի Կեդրոնը հաւատք ունի՞ այլեւս հայեցի կրթութեան վրայ, թէ ոչ....

Արդեօք չափանիշները փոխուած են ՀԲՀՄիութեան ղեկավարութեան մօտ: Արդեօք մարտահրաւէրներու մասին խօսիլը տպաւորիչ ժամանցի վերածուած է: Արդեօք պատրուակներու եւ անհիմն պատճառաբանութիւններու թուարկումը՝ արդարացնելու համար Հաստատութեան թաղումը, նորագոյն ձեւն է համոզելու շրջապատը: Արդեօք Մելգոնեան կրթական Հաստատութիւնը խսկապէս կը գտնուէր գործուած սխալներու ահաւոր սարդոստայնին մէջ, ուրկէ կարելի չէր դուրս բերել զայն: Արդեօք անկեղծ ճիգեր թափուեցան գործուած սխալները սրբագրելու, մսխումները կրծատելու, Հաստատութիւնը ինքնաբաւ դարձնելու, յաւելեալ եւ վստահելի նոր եկամուտները ստեղծելու...

Պատասխաննե՞րը: Հաճելի չեն անոնք:

Արդէն պէտք ալ չկայ պատասխաններու: Մելգոնեանը Բարեգործականի վերջին քսան տարիներուն փակած եւ ծախած վարժարաններուն հինգերորդն է: Նախանձելի իրագործում: Եւ յիշել որ 1953-էն ետք, Մանուկեանի նախագահութեան մօտ երեսունհինգ տարիներուն ՀԲՀՄիութիւնը վարժարան կառուցեց, Հաստատուածները մատակարարեց օրինակելի՝ նուիրումով, անսակարկ, վարակիչ աշխոյժով: Իսկ 80-ականները բերին տիրութիւնը փակուող վարժարաններուն: Պէյրութի երուանդ Տեմիրճեան, Յովակիմեան-Մանուկեան, Դարուհի Յակոբեան եւ Ուողթը թագունի ՀԲՀՄ-ի վարժարանները չկան: Անցեալին կը պատկանին: Դարուհի-Յովակիմեան մը միայն իբրև Պէյրութի Լեւոն Նազարեան վարժարանին պատին քամուած անուն է: Եւ շուտով, Նիկոսիոյ մէջ ալ Մելգոնեանը յուշ կրնայ դառնալ, շրջանաւարտներուն յուշերուն նման:

Համազգային գոյժ մըն է տրուածը: Անսրբագրելի սխալ մըն է կատարուածը: Անսերելի թուլակամութիւն է ցուցաբերուածը: Դատումի ահաւոր թեթեւամտութիւն մըն է: Աժան եւ դիւրին լուծում մըն է, որուն զոհն է ութ տասնամեակ ազգապահանումի դրօշակակիր Մելգոնեան կրթական Հաստատութեան դէմ արձակուած մահականիոր: